

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.097/2018/10.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Sinyei Dávid ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

dr. Pink Marianna ügyvéd

A per tárgya:

vállalkozói díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.575/2017/3/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 64.P.25.277/2012/79.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 600.000 (hatszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek között 1994-től folyamatos üzleti kapcsolat áll fenn, amelynek keretében a felperes az alperes részére komplex informatikai szolgáltatásokat nyújtott. A felek 2008. december 31-én 2009.

január 1-jétől 2010. december 31-ig terjedő hatállyal üzemeltetési szerződést és egyedi előfizetői szerződést kötöttek. Az üzemeltetési szerződés az alperes informatikai rendszerének üzemeltetésére, karbantartására, felügyeletére és fejlesztésére, míg az előfizetői szerződés virtuális magánhálózati szolgáltatásra, IP hangátviteli, internet és telefon alközponti szolgáltatásra terjedt ki.

- [2] Az alperes a felperes felé 2010 májusától 2012. október 16-ig 95.699.500 forint tőketartozást és 18.306.468 forint kamattartozást halmozott fel.
- [3] A felperes az alperessel kötött szerződésekben vállalt kötelezettségének oly módon tett eleget, hogy a tevékenység egy részét ténylegesen a ... Kft. teljesítette a 2005. április 1-jén és 2011. július 1-jén létrejött szerződések alapján. Emellett a felperes 2011. augusztus 28-án e-mail kampányok szervezése és szoftver alkalmazás üzemeltetése tárgyában, míg 2012. április 15-én az alperes országos telefonszám adatbázisa, ügyfélkapcsolati adatbázisa, ...rendszer adatbázis migrációjának megvalósítására kötött szerződést a nevezett társasággal.
- [4] A ... Kft. mint engedményező és az alperes mint engedményes a keresetindítás után, 2013. március 27-én engedményezési szerződést kötöttek, amely szerint az engedményező a felperessel szemben fennálló 110.799.865 forint összegű vállalkozói díjkövetelését mint bizonytalan követelést 1.000.000 forint ellenében átruházta az engedményesre, és az utóbbi összeg erejéig készfizető kezességet vállalt a követelés kielégítéséért.

A kereseti kérelem, a viszontkereseti kérelem és a felek védekezése

- [5] A felperes módosított keresetében 95.699.500 forint vállalkozói díj és annak 2012. október 16-tól a kifizetésig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata, valamint 18.306.468 forint lejárt késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresetének jogalapjaként a Ptk. 389. és 397. §-ait jelölte meg.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében - a kereseti követeléssel egyező összegű beszámítási kifogására tekintettel - a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresetet is előterjesztett, amelyben elsődlegesen 15.100.365 forint, másodlagosan 110.799.865 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte a felperes kötelezését. A beszámítási kifogással és viszontkeresettel érvényesített vállalkozói díjkövetelést a fentiekben hivatkozott engedményezési szerződésre alapította.
- [7] A felperes a beszámítási kifogás és a viszontkereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alperes által kötött engedményezési szerződés több okból is érvénytelen: az engedményező kötelezettségvállalására figyelemmel jogszabályba ütközik, az engedményezett követelés és annak ellenértéke közötti jelentős eltérés miatt színlelt, továbbá nem létező követelések engedményezéséről rendelkezik.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével 89.136.925 forint tőke, 18.306.468 forint kamat, és a tőke után 2012. október 16-tól járó, a keresetben megjelölt mértékű késedelmi kamat felperes javára való megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet és a beszámítási kifogást, továbbá a viszontkeresetet elutasította. Kiemelte, hogy mivel az alperes a kereseti követelést sem jogalapjában, semösszagszerűségében nem vitatta, ezért a felperes - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. § (2) bekezdésére tekintettel - a Ptk. 397. § (1) bekezdése alapján vállalkozói díjra, a késedelem miatt pedig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti kamatra volt jogosult.
- [9] Ehhez képest a beszámítási kifogás és a viszontkereset kapcsán az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperesnek a ... Kft. felé egyenmű és lejárt tartozása állt fenn. Az elsőfokú bíróság a felperesnek az engedményezési szerződést érintő érvénytelenségi kifogását a Ptk. 239. §

(1) bekezdésére, 330. § (1) bekezdésének a) pontjára és (2) bekezdésére figyelemmel alaptalannak találta. Az engedményezési szerződés mellékletét képező, és az alperes állítása szerint a felperes könyveléséből származó „teljesítetlen bejövő számlák” megnevezésű okiratot ugyanakkor hiteles dokumentumként nem fogadta el, és utalt arra, hogy annak a felperes általi kiállítását semmilyen adat nem támasztotta alá. Figyelembe vette, hogy a perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő kizárólag a felperes könyvelési anyagát tudta megvizsgálni, és abban az engedményezett követelések közül 14 számlakövetelést tudott azonosítani. Minthogy a beszámítási kifogás a felperes könyvelésébe beállított és ki nem egyenlített számlák vonatkozásában megalapozott volt, a Ptk. 296. § (2) bekezdése alapján a felperes követelése 6.562.575 forint és késedelmi kamatai erejéig az alperessel szemben megszűnt.

- [10] Az elsőfokú bíróság az ezt meghaladó beszámítási kifogást és a viszontkeresetet a bizonyítottság hiánya miatt, a Pp. 164. § (1) bekezdésére hivatkozással utasította el. A felek közötti egyeztetésekre, a több társaságot érintő gazdasági kapcsolatra és az alperes jogelődjének beszámolóit alapján arra a következtetésre jutott, hogy amennyiben az alperes jogelődjének számlái valós teljesítéseken is alapultak, azokkal kapcsolatban az érintett felek egymással elszámoltak, és ezért nem történt meg a számláknak a felperes könyvelésébe való beállítása.
- [11] Az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványait mint szükségteleneket a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján utasította el. A könyvszakértői bizonyítás alperes által kért kiegészítését azért tekintette szükségtelennek, mert a szakvéleményt világosnak és hiánytalannak találta, a további szakértői vizsgálat alapjául szolgálható adatok pedig nem álltak rendelkezésre. Az alperes által felajánlott egyéb bizonyítás, vagyis a felperes könyvelését érintő informatikai szakértői vizsgálat, az engedményezési szerződést aláíró felek, az okiratszerkesztő ügyvéd és a könyvelő tanúkénti kihallgatása az elsőfokú bíróság álláspontja szerint érdemi adatot nem szolgáltatott volna.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett - a keresetnek helyt adó - részében megváltoztatta, a 18.306.468 forint kamat összegét 16.551.435 forintra leszállította, a rendelkező részből mellőzte a beszámítási kifogás elutasításáról szóló rendelkezést, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felek egyező előadására tekintettel kiegészítette azzal, hogy a felperes könyvelésébe beállított és ki nem egyenlített számlákból eredő 6.562.575 forint tökekövetelés után a beszámítási kifogás előterjesztéséig keletkezett késedelmi kamat összege 1.755.033 forint. Miután pedig az elsőfokú bíróságnak nemcsak a tőkeösszeggel, hanem a beszámítani kért tőke után járó kamatokkal is csökkentenie kellett volna a felperes követelését, a másodfokú bíróság a keresetben megjelölt 18.306.468 forint lejárt kamat összegét ennek megfelelően mérsékelte, és a fellebbezést ennyiben megalapozottnak találta. Egyebekben teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelése körében kifejtett álláspontjával.
- [13] Kiemelte, hogy az engedményező számviteli bizonylatainak hiányosságai, a 2010. és 2011. évi beszámolóinak adatai, valamint az engedményező és a felperes közötti e-mail váltásban szereplő tartozás a „teljesítetlen bejövő számlák” megnevezésű okirat hitelességét - az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben - még a napló sorszámok és a szállítói sorszámok azonossága és részbeni egyezősége esetén sem támasztanak alá.
- [14] A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes által megválaszolni kért azon kérdés tekintetében, hogy lehetséges volt-e 2013. március 27-ét követően a felperes könyvelésében szereplő, a könyvszakértő által megállapított összeg módosítása könyveléstechnikailag vagy számítástechnikai eszközökkel, az informatikai szakértő kirendelése valóban nem volt indokolt. Önmagában ugyanis az, hogy ilyen módosítás elvileg lehetséges, még nem bizonyítja, hogy az alperes beszámítási kifogásában foglalt számlakövetelések a felperes könyvelésében szerepeltek, de azokat a felperes egyoldalúan módosította vagy törölte. Mivel pedig a könyvszakértő továbbra is csak a felperes könyvelési anyaga alapján tudna nyilatkozni, a könyvszakértői bizonyítás kiegészítése sem volt indokolt. A beszámítani kívánt követelések alapját képező számlák hitelességét egyébként is

megkérdőjelezi a könyvszakértőnek az a megállapítása, miszerint a számlák egy része a kiállítása időpontjában még nem is létező verziójú programmal készült. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem volt várható az alperes által megnevezett tanúk kihallgatásától olyan releváns tények bizonyítása, amely a beszámítási kifogás és a viszontkereset érdemi elbírálására kihatással lenne.

- [15] A beszámítási kifogás részbeni elutasításáról szóló ítéleti rendelkezés mellőzését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróságnak a rendelkező részben csak a kereset és a viszontkereset felől kellett volna döntenie, a beszámítási kifogás megalapozottságáról pedig az indokolásban kellett volna állást foglalnia.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróságnak a peres eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján jogszabálysértően mellőzte az általa előterjesztett bizonyítási indítványokat, mivel azok a tényállás megállapításához alapvetően szükségesek voltak. Hivatkozása szerint a beszámítási kifogásának és a viszontkeresetének a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján, bizonyítottság hiányában való elutasítása ugyancsak jogszabálysértő volt. Ennek csak abban az esetben lehetett volna helye, ha az elrendelt bizonyítás nem vezet eredményre. Megismételte, hogy a perbeli könyvszakértői vélemény nem adott választ arra a kérdésre, hogy a felperes könyvelésében fellelt számlák a felperes könyvelési programjában milyen szállítói napló sorszám alatt szerepeltek, és azok egyeznek-e az engedményezési szerződésben megjelölt napló sorszámokkal. Ennek véleménye szerint azért volt kiemelt jelentősége, mert az engedményezési szerződés a felperes könyveléséből származó „teljesítetlen bejövő számlák” megnevezésű főkönyvi kivonaton és az abban szereplő napló sorszámokon alapszik. A felülvizsgálati kérelem szerint ezt tudta volna alátámasztani a tanúként kihallgatni kért korábbi könyvelő.
- [17] Az alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság egyoldalúan, a felperes javára értékelte a felperes és az engedményező közötti e-mail váltásokat, holott az engedményező korábbi törvényes képviselője a perben ezzel ellentétes tartalmú tanúvallomást tett. Emellett továbbra is vitatta az e-mailek és a számlákról szóló, a szakértő által értékelt táblázatok hitelességét.
- [18] Érvelése értelmében annak megválaszolása nélkül, hogy lehetséges volt-e a szakértő által megállapított összeg módosítása, a szakvélemény a tényállás megállapítására nem volt alkalmas, és az az elsőfokú bíróságnak emiatt a Pp. 182. § alapján a szakértőt fel kell volna hívnia a szakvéleményének kiegészítésére. A könyvszakértő kompetencia hiányában egyébként sem nyilváníthatott volna véleményt a számlázó program alkalmazásáról, és e kérdés tekintetében sem lett volna nélkülözhető az informatikai szakértő kirendelése.
- [19] Az alperes fenntartotta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul utasította el a tanúbizonyítási indítványait. A felülvizsgálati álláspontját összefoglalva, a Pp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a bíróságok által megállapított tényállás hiányos, nem egyértelmű és megalapozatlan, s így jogilag alátámasztott, okszerű döntés meghozatalára sem alkalmas.
- [20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A Kúria előrebocsátja, hogy a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül, ezért annak az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztató és a - lejárt késedelmi kamat megfizetése iránti - keresetet részben elutasító rendelkezését nem

érintette.

- [22] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [23] A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [24] A felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a bíróságok az eljárásuk alperes által megjelölt szabályait az ügy érdemére kihatóan megsértették-e.
- [25] A Pp. 164. § (1) bekezdésére tekintettel a beszámítási kifogás és viszontkereset útján érvényesített, engedményezett vállalkozói díjkövetelés fennállását (annak létrejöttét, lejártát és összegét) az alperesnek kellett bizonyítania, és a bizonyítási tehernek e törvényhelyen, valamint a Pp. 3. § (3) bekezdésének második mondatán alapuló általános szabálya szerint a bizonyítatlanság következményeit neki kellett viselnie. Az elsőfokú bíróság a feleket erről a Pp. 3. § (3) bekezdése harmadik mondatának megfelelően tájékoztatta, és az alperest a mulasztásnak a Pp. 141. § (6) bekezdésében írt eljárásjogi jogkövetkezményére figyelmeztetve felhívta a bizonyítási indítványai előterjesztésére. Az alperes által felajánlott tanú- és szakértői bizonyítást a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján, annak sürgősségére hivatkozva részben mellőzte. A kért bizonyítás mellőzése azonban önmagában nem valósít meg eljárási jogszabálysértést, ez akkor valósul meg, ha a bíróság az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítást nem folytat le és ezáltal ítélete megalapozatlan (BH1996.478.II.). Emiatt azt, hogy lényeges, a perben jelentős fenti tény alátámasztására alkalmas volt-e az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás, s így megalapozott volt-e a Pp. 3. § (4) bekezdésének és - a szakértői bizonyítás tekintetében - a Pp. 182. § (3) bekezdésének sérelmére alapított felülvizsgálati támadás, a bizonyítékmérlegelés szabályszerűségével együtt kellett vizsgálni.
- [26] A Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére történt felülvizsgálati hivatkozás kapcsán abból kellett kiindulni, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárási bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása, és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre (BH1996.506.). Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.II.). A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH2017.151., BH2012.179.).
- [27] A bíróságok az alperes által hivatkozott, az engedményezési szerződésben ismertetett tartalmú „teljesítetlen bejövő számlák” megnevezésű okirat bizonyító erejét helyesen értékelték, és helytállóan állapították meg, hogy az a felperes általi kiállítása bizonyítottságának hiányában sem önmagában, sem az egyéb peradatokkal (az engedményező korábbi beszámolóinak adataival, az engedményező és a felperes közötti elektronikus üzenetváltás tartalmával) egybevetve nem volt alkalmas az engedményezett követelés fennállásának bizonyítására.
- [28] Minthogy az engedményező könyvelési iratait a perben beszerezni nem lehetett, az alperes indítványára kirendelt könyvszakértő kizárólag a felperes könyveléséből származó okiratokra alapíthatta a szakvéleményét. Ennélfogva a szakértői vizsgálat - a kirendelésben foglaltak szerint - csupán az engedményezési szerződésben feltüntetett és a felperes könyvelésében található számlák összevetésére szorítkozhatott. Mivel pedig a szakvélemény aggálytalannak minősült, a Pp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott hibája nem volt, és a szakértő részéről értékelhető további peranyagot a felek nem szolgáltattak, ezért a szakvélemény alperes által kért kiegészítése nem volt indokolt.
- [29] Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását a könyvszakértői vélemény alapján részben, a felperes könyvelésébe beállított és ki nem egyenlített számlákon nyugvó követelések tekintetében találta megalapozottnak, és határozott emiatt a kereset e körben való elutasításáról. Ez a sem

fellebbezéssel, sem felülvizsgálattal nem támadott ítéleti rendelkezés a felülvizsgálati eljárásnak nem lehetett tárgya, de ez nem zárta ki az alábbiak figyelembe vételét. A bírói gyakorlat szerint a számla befogadása önmagában a teljesítés tényét nem bizonyítja, tartozáselismerésnek nem tekinthető, és egyéb bizonyíték hiányában a peresített követelés alátámasztására nem alkalmas (Pfv.V.21.347/2012/3., Pfv.V.21.457/2017/3.). Az adott esetben ugyanakkor az alperes azon követelések esetében, amelyekkel kapcsolatban a bíróságok a beszámítási kifogását és a viszontkeresetét alaptalannak minősítették, még a számlák felperes részéről történt befogadását sem bizonyította.

- [30] Az alperes által indítványozott informatikai szakértői bizonyítás szintén szükségtelen volt. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az e szakértői bizonyítás keretében megválaszolni kért szakkérdésnek a beszámítási kifogás és a viszontkereset megalapozottsága szempontjából jelentősége nem volt. Az alperes a könyvszakértő írásbeli szakvéleményére tett észrevételei között fogalmazta meg azt a kérdését, hogy lehetséges volt-e a könyvszakértő által megállapított összeg módosítása könyveléstechnikailag vagy számítástechnikai eszközökkel 2013. március 27-ét követően. Ugyanitt arra is utalt, hogy az informatikai szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát továbbra is fenntartja, és azt a könyvszakértői vélemény kiegészítését követően fogja pontosítani (72. sorszámú előkészítő irat). Ezt a nyilatkozatát a fellebbezésében is megismételte. Ehhez képest a felülvizsgálati kérelmében tévesen állította, hogy az el nem rendelt informatikai szakértői bizonyítás annak megállapítására irányult volna, hogy ténylegesen megtörtént-e az általa hivatkozott módosítás. Mindazonáltal a bizonyítás addigi eredménye, és különösen az okirati bizonyítás már említett hiányosságai is a felajánlott további szakértői bizonyítás mellőzését indokolták.
- [31] Mivel azt az alperes sem állította, hogy az engedményezési szerződés megkötésekor eljáró képviselőknek és az e szerződést tartalmazó okiratot szerkesztő ügyvédnek az engedményezett követelésről a szerződésben foglaltaknál részletesebb tudomása lett volna, ezért a tanúkénti kihallgatásuk szükségtelen volt. Jóllehet az elsőfokú bíróság az alperes indítványára a tárgyalásra tanúként idézte az engedményező és a felperes korábbi közös könyvelőjét, ezt a már elrendelt bizonyítást is okkal mellőzte. Miként azt a másodfokú bíróság helyesen rögzítette, a peradatok nem támasztották alá, hogy a kétséges eredetű, az engedményezési szerződés alapjául szolgáló okiratot valóban a könyvelő szerezte be, és az idézés kézbesítése után tett bejelentéséből megállapítható volt, hogy okirat hiányában érdemi információt szolgáltatni egyik társaság korábbi tevékenységéről sem tud.
- [32] Mindezek miatt a jogerős ítélet az alperes által megjelölt eljárásjogi jogszabályhelyek egyikét sem sérti.
- [33] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdéseire tekintettel kötelezte az alperest a felperes részéről felmerült – az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló – felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [35] Az alperes teljes személyes illetékmentessége [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bek. d) pontja] miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - az alperes kérelmére - tárgyaláson bírálta el.
- [37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. január 17.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó
bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró